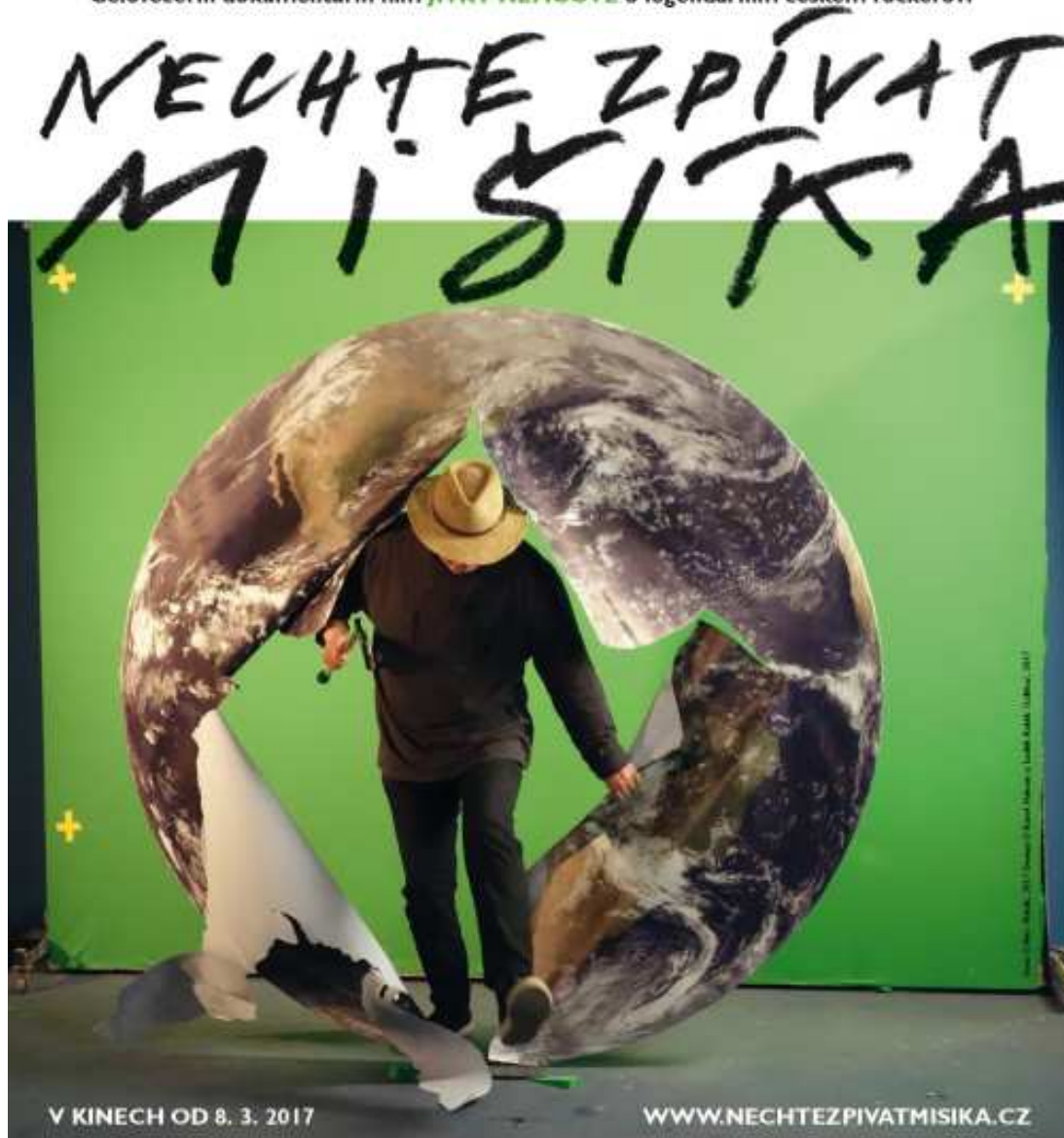

TISKOVÝ MATERIÁL K FILMU Nechte zpívat Mišíka

Celovečerní dokumentární film **JITKY NĚMCOVÉ** o legendárním českém rockerovi

Účinkují Vladimír **MIŠÍK**, Radim **HLADÍK**, Jiří **VESELÝ**, Pavel **SKÁLA**, Petr Kulich **POKORNÝ**,
Jiří **ZELENKA**, Vladimír **PAVLÍČEK**, Jan **HRUBÝ**, Jaroslav Olin **NEJEZCHLEBA**,
Vladimír Guma **KULHÁNEK**, John **GAUGHAN**, Daniel **GAUGHAN**, Eva **MIŠÍKOVÁ**,
Barbora **MIŠÍKOVÁ**, Adam **MIŠÍK**, Mat'o **MIŠÍK** a další

Scénář Jitka Němcová Spolupráce Petra Verzichová, Jana Křenová, Ondřej Bazr, Věra Krincvajová, Věra Horníková,
a Eduard Štehlík Filmová hudba Jiří Veselý Zvuk Lukáš Moudrý Střih Boris Machytka Architekt Petr Pištěk
Kostýmní výtvarník Petr Kolínský Masky Jiřina Kozlová Kamera Diviš Marek Řežie Jitka Němcová
Koproducenti Cineart Tv Prague, Česká televize, Státní fond kinematografie, innogy Producent Viktor Schwarcz

Koproducenti

Distributor

Partneři

Mediální partneři

Premiéra 8. března 2017

Nechte zpívat Mišíka

Premiéra 8. března 2017

Příběh rockera s duší básníka startuje v kinech v den jeho 70. narozenin 8. března 2017

Režie: Jitka Němcová

Námět a scénář: Jitka Němcová

Dramaturgie: Věra Krincvajová

Badatelská spolupráce: Petra Verzichová

Kamera: Diviš Marek

Střih: Boris Machytka

Architekt: Petr Pištěk

Mistr zvuku: Lukáš Moudrý

Kostýmní návrhář: Petr Kolínský

Hrají: Vladimír Mišík, Radim Hladík, Adam Mišík, Bára Mišíková, Martin Maťo Mišík, Eva Mišíková, Daniel Gaughan, John T. Gaughan, Pavel Skála, Petr Kulich Pokorný, Jiří Veselý, Vladimír Pavlíček, Jirí Zelí Zelenka, Jaroslav Olin Nejezchleba, Jan Hrubý, Stanislav Klásek Kubeš, Vladimír Guma Kulhánek další muzikanti, kamarádi a doktoři

Produkce: Cineart TV Prague, Česká televize, innogy, Státní fond kinematografie

Distribuce: CinemArt

Režisérka Jitka Němcová představuje ve svém celovečerním dokumentu životní příběh Vladimíra Mišíka, legendárního českého rockera, vynikajícího muzikanta, člověka, který si vždycky stál za svým a nenechal se zkorumpovat ani mocí a metály, ani komercí.

Vladimír Mišík patří k zásadním osobnostem české populární hudby. Svou tvorbou ovlivnil celou generaci umělců z hudebního, výtvarného i literárního světa. Je spoluzakladatelem (s kytaristou Radimem Hladíkem) kapely Blue Effect a přes čtyřicet let hraje s kapelou Etc. Filmový příběh Vladimíra Mišíka je složen z mozaiky jeho vzpomínání, písní, dobových i osobních archivů, z rozhovorů s kolegy, blízkými přáteli a rodinou. Střídání fiktivního prostoru na „Mišíkově planetce“ s realitou na planetě Zemi vnáší do filmu rytmus, vtip, hravost a vřelou lidskost.

Součástí Vladimírova osudu je i téma nepoznaného otce, amerického vojáka, po němž zbyly jen matčiny vzpomínky a dvě fotografie. Snaha dozvědět se o něm něco bližšího však až do roku 2016 nevedla k žádným výsledkům ...

PROJEKT BYL PODPOŘEN STÁTNÍM FONDEM KINEMATOGRAFIE

PR a tiskový servis:

- Helena Hejčová, hejцова@atlas.cz, 606 464 035
- Petr Slavík, petr.slavik@cinemart.cz, 604 419 042

ANOTACE

Vladimír Mišík je rocková legenda, která má vlastní planetku. Objevili ji v roce 1995 čeští astronomové z Hvězdárny Klet' a pojmenovali ji na jeho počest. Převážně na planetce Mišík se také odehrává dokumentární film režisérky Jitky Němcové o Vládovi Mišíkovi, o jeho nádherných písních, o vzpomínkách na největší životní bizarnosti a také o jednom napínavém pátrání.

Poslouchat Vlášdu Mišíka bylo za minulého režimu vyjádřením postoje proti komunistům. Ačkoliv nezpíval protestsongy a nepředstavoval ani underground, lidé si z něj udělali symbol postoje proti režimu. Režisérku zaujaly absurdity, které vnášely dějiny prakticky do celého Vladimírova života. Například jak se v rámci odmítání vojny zařizovala modrá knížka a jak se to hodilo při hledání názvu kapely. Jak si za komunistického režimu vysloužit zákaz koncertování za odmítnutí spolupráce s StB a jak v současnosti odmítat státní vyznamenání. Vladimír se ve filmu Jitky Němcové ovšem svěruje i s životním tématem neúspěšného pátrání po tátovi, americkém vojákovvi, do kterého se jeho maminka zamilovala koncem II. světové války a kterého Vladimír nikdy nepoznal. Podaří se režisérce Vlášdova otce přece jen najít? A jaké překvapení mu ještě pátrání přinese?

O TVŮRCÍCH

JITKA NĚMCOVÁ (námět, scénář, režie)

Nar. 1950, filmová a televizní režisérka, absolventka Filmové a televizní fakulty AMU obor režie (1973-78). Od roku 1978-1990 – redakce zábavy ČT. Od 1990 externí spolupracovnice ČT. Od roku 1993 pedagožka katedry režie FAMU.

Režijní filmografie – hraná tvorba (výběr): Jseš mrtvej, tak nebreč (2010, TV film - 2012 nominace Grant Prix Europa Berlin), Setkání v Praze s vraždou (2008, TV film), Kříšťálek meč (2007, TV film), Jako kočka a pes (2005, TV film), Ruth to vidí jinak (2004, TV film), Zvon Lukáš (2002, TV film), Den, kdy nevyšlo slunce (2001, TV film), Hodiny pravdy (2000, TV film - nominace Prix Europa 2001 Berlin, Hlavní cena na mezinárodním festivalu v Remeši), Nevěsta pro Paddyho (1999, TV film - Kříšťálová vázička a čestné uznání za režii na Dětském filmovém a televizním festivalu Oty Hofmanna), Uctívá poklona, pane Kohn (1992, TV seriál - Zlatá růže na MTF v Montreaux), O bábě hladové (1990, TV film), Pokoj pro dva (1990, TV film), Kam zmizela 55. ZŠ (1989, TV film), Přejděte na druhou stranu (1988, TV seriál), revue za šest korun (1985, TV film), Objednaná vražda (1981, TV film), Zabíjačka (1980, TV film – cena novinářů na MFT v Montreaux)

Dokumentární tvorba: (výběr) Nechte zpívat Mišíka (2017), Zuzana Michnová – Jsem slavná tak akorát (2013), Inventura Febia: Otakar Vávra a Lída Baarová (2011, TV film), Stovku má člověk jen jednou za život (2010, TV film), Lásky Josefa Beka (1988, TV film).

ROZHOVOR: JITKA NĚMCOVÁ

Kdo přišel s nápadem natočit film o Vládovi Mišíkovi?

Točila jsem o Zuzaně Michnové, ta byla na prvním místě, a pak jsem si řekla, že bych natočila ještě o Vládovi Mišíkovi. Lidem, o kterých točím, dávám vlastně nový život. Třeba o Zuzaně Michnové by už nikdo dvacet let nevěděl - jak psali novináři - konečně že si někdo vzpomněl. A Vladimíru Mišíkovi jsem změnila život... Především, točím filmy o výjimečných lidech naší hudební scény. A domnívám se, že už u těch dvou jmen zůstanu.

Zjistila jste během natáčení navzdory té nejpečlivější přípravě o Vladimíru Mišíkovi něco, co vás překvapilo a co jste nevěděla?

Ze začátku jsem o jeho osobním životě nevěděla vůbec nic. Třeba ani to, že bere tolik léků, že má obrovskou vůli žít, jak ho těší jezdit na koncerty a že ho to pořád nabíjí. Že nemluví sprostě, že je nesmírně taktní a noblesní. Ale především, že miluje svoji rodinu a své děti, snad proto, že on sám úplnou rodinu neměl.

Co vás na Vladimírově životě nejvíc fascinovalo?

Fascinovala mě celá jeho osobnost, vůbec není jednoduchá. Tím ale získal film rozmanitost a vrstevnatost. Vládův osud je zajímavý, ale během natáčení se mi odkryly jeho další dosud netušené situace.

Jaký vztah máte k hudebnímu žánru, který Vladimír zosobňuje? Jak blízký je vám svět jeho fanoušků?

Nejsem tímto směrem vyhraněná, ale *Stříhali dohola malého chlapečka* nebo *Večernice* patří prostě k mému životu.

Měla jste díky rozhovorům s Vladimírem, jeho kolegy, jeho rodinou, díky archivům a rodinným videím materiál na mnoho filmů. Trápilo vás, že se do filmu něco podstatného nedostane

Protože jsem měla dopředu připravený přesný scénář, neměla jsem materiál, který by byl nazbyt. Takže jsem se ve střížně netrápila.

Věděla jste rovnou, jaké všechny příběhové linky byste ve filmu chtěla sledovat?

Před natáčením jsem měla v ruce pevný scénář - a ten jsem zrealizovala. Pro mne byl Vláďa Mišík jako hrdina filmu, a tomu faktu jsem všechno přizpůsobila. Postavila jsem si scénu v ateliéru, planetku Mišík a do ní jsem Vlášdu posadila. Tím jsem ho absolutně stylizovala. Pokud beru Vlášdu jako herce, umožňuju mu, aby se do své postavy "schoval". Přestal mít ostych a uvolnil se k projevům, které by asi nikdy nesdělil. K Vlášdovi jsem přidala slepici Evičku, a tím se rázem změnil jeho monolog v dialog - a každý dialog už je dramatický. Planetka Mišík mi umožnila stav beztlíže, a ten mě inspiroval k chagallovským obrazům, kde lítá úplně všechno. Dalším nápadem bylo Mišíkovo LP Kuře v hodinkách, kde to kuře z obalu desky mi vyrostlo ve slepici. Tím, že jsem měla Vlášdu jako herce ve stylizovaném prostředí, jsem mohla velmi plynule inscenovat hrané scény... Například silná hraná scéna pod písní *Stříhali dohola malého chlapečka*. Vláďa mě nechal jako jedinou nakouknout do svého soukromí přes rodinné videoarchívy. Jediné, s čím jsem se nesmířila, že jeho americký otec padl v korejské válce. Tuhle Vlášdovu informaci o smrti otce jsem nedokázala přijmout - sama nevím proč.

Jak jste s tím faktem dál pracovala?

Rozhodla jsem se, že to prověřím, že bychom mohli na hrob jeho otce položit kytičku. Ale všechno bylo úplně jinak! Nejedna situace z pátrání po jeho genealogickém rodu připomínalo až detektivku, se skutečně netušeným rozuzlením... Vlášdova maminka už nežije, a tak jsme na začátku neznali ani celé jméno Vlášdova otce, jen křestní, John - a že se narodil někde v Michiganu nebo v Massachusetts. To bylo vše.

Myslíte, že Mišíkova hudba a potažmo váš film jsou spíš generační záležitost, nebo si můžou získat i mladé publikum?

Film je tak dobrodružný a zajímavý, nechybí v něm legrace, takže se domnívám, že v žádném případě není generační. Myslím, že film je napříč generacemi - a patří všem, kteří chodí do kina.

Při natáčení jste se potkala se spoustou Vlášdových kolegů muzikantů - jak se ti rozhovory s nimi natáčely? Byli to disciplinovaní respondenti?

Všichni na Vlášdu slyší a všichni se už známe. Komunikace s nimi je jednoduchá.

Proč jste se rozhodla umístit hlavního hrdinu na vzdálenou planetku na okraji naší sluneční soustavy?

Protože astrologové v observatoři na Kleti skutečně nedávno objevili planetku s průměrem pět kilometrů. A s úctou k Mišíkovým písním pro ni navrhli jeho jméno a Mezinárodní unie jméno "Mišík" pro planetku 18456 dne 6. května 2014 uznala.

Film jste chtěla stihnout k Vlád'ovým sedmdesátinám 8. března - je to pro režiséra dobře, nebo spíš špatně vědět, že má takto neposouvatelný termín dokončení?

Deadline časového limitu je pokaždé opravdu náročný, navíc tento film je velmi složitý, má nejen triky, různé motivy a několik vrstev vyprávění. Je to plnohodnotný, velký film. Kdybych neměla kolem sebe tým profesionálů, nikdy bych termín nemohla stačit. Scénář vznikl v březnu 2016 a za rok, 8. března bude mít premiéru.

A co plánujete dál?

Mě těší točit filmy, ale teď - v mezičase před tím dalším - se musím postarat o svoji rodinu, o pana profesora Otakara Vávru, mého manžela. Nejde o plnění nějaké vůle, prostě to tak cítím: chtěla bych mu zřídit muzeum, založit nadaci, postarat se o knihovnu, digitalizaci jeho filmů a uložit ho důstojně na vyšehradský Slavín.

VLADIMÍR MIŠÍK (Ústřední hrdina dokumentu, spoluautor scénáře)

Nar. 8. 3. 1947. Vladimír Mišík je jednou z nejvýraznějších osobností české populární hudby již od 60. let 20. století. Svou tvorbou ovlivnil celou řadu umělců ať už z hudebního, výtvarného či literárního prostředí. Muzikanti pod značkou ETC začali vystupovat v roce 1974. Vladimír Mišík s kapelou ETC přes mnohé personální změny a dvouletý zákaz činnosti v 80. letech koncertuje dodnes. Do roku 2007 vydal Vladimír Mišík & ETC... 10 řadových alb a několik dalších kompilací.

Český rockový zpěvák, skladatel, textař, svými spoluhráči a přáteli už léta mírně ironicky, avšak právem přezdívaný „Legenda“. Se svou první kapelou hrával po parcích Elvise a Semafor, na barrandovském truhlářském učilišti založil skupinu Uragán. Po krátké epizodě u Komet byl přizván jednou z nejslavnějších českých kapel 60. let Matadors, kde se začal hudbou zabývat profesionálně. Dále prošel Orchestrem Karla Duby, založil první vlastní kapelu New Force, se kterou odehrál jediný koncert v srpnu 1968, posléze byl krátkodobě angažován jako sólový kytarista v George & Beatovens Petra Nováka. V zimě 1968 s bývalým kolegou z Komet a Matadors, kytaristou Radimem Hladíkem, založili Blue Effect. S ním se Mišík prezentoval na první dlouhohrající desce Meditace. Po jejím vydání byl ze souboru vyhozen, vzápětí jej bubeník Jaroslav 'Erno' Šedivý pozval do další slavné kapely tehdejší doby, Flamenga. S ním natočil Vladimír Mišík dodnes nesmrtelné album *Kuře v hodinkách* na texty Josefa Kainara. Dříve než album stačilo vyjít, Flamengo se rozpadlo a Mišík založil epizodní soubor Formace. Ke konci první poloviny sedmdesátých let založil skupinu ETC..., se kterou – přes mnohé personální změny a dvouletý zákaz činnosti v 80. letech – koncertuje dodnes. Zároveň se začal věnovat

vedlejšímu akustičtějšímu sdružení Čunderground (původně s Vladimírem Mertou, Honzou Hrubým ad., dnes vesměs se členy ETC...). V letech 1976 – 2004 vydal Vladimír Mišík s ETC... deset řadových alb, několik dalších kompilací a podílel se na několika vedlejších projektech. Mnohé Mišíkovy písně, často na texty známých českých básníků (Václav Hrabě, Josef Kainar, Jiří Dědeček ad.), doslova zlidověly a jsou ozdobami „kytarových večírků“ několika generací.

ROZHOVOR: VLADIMÍR MIŠÍK

Když za vámi poprvé Jitka Němcová přišla s tím, že by o vás chtěla natočit dokument, čím vás přesvědčila, že jste na to kývl? Rockeři coby věční “rebelové” o pomníky moc nestojí...

No, v devětašedesáti už žádnej moc bouřlivej rocker nejsem. Ale Jitka přišla s takovými vizemi a nápady, jak by měl film vypadat, že mě to přesvědčilo. Přece jenom sedmdesátka je i čas udělat si v životě takové to "summa summarum". Neberu to datum úplně jako zlom, ale vzhledem k tomu, co se třeba stalo s Radimem Hladíkem, je na určitou bilanci asi čas.

Ve filmu se objeví asi jedno z úplně posledních vystoupení Radima Hladíka...

Při rozhovoru byl ještě v pohodě a dokonce ani nepotřeboval kyslík, I když jsme věděli, že ta jeho nemoc je těžko řešitelná. Zaplat'pánbu, že se s ním ještě stačil udělat rozhovor. My jsme spolu v posledních letech hrávali občasně ještě s Honzou Hrubým tria nebo jsme vystupovali i sami dva s Radimem, ale bylo to čím dál těžší. Poslední rok jsme prakticky tohle malé sdružení nehráli.

Film má omezenou délku celovečerního filmu. Jak je podle vás těžké vměstnat padesát aktivních muzikantských let a sedmdesát let života do necelých dvou hodin?

To je spíš otázka na režisérku, i když jsme spolu věci konzultovali. Natáčení probíhalo na Kavčích horách na té “mé” planetce. Kromě jiného jsme strávili tři dny v takzvané badatelně v České televizi, kde jsme ještě s Ondřejem Bezrem a s Věrou Horníkovou vybírali z toho obrovského množství materiálu – a byl jsem sám překvapen, kolik toho tam bylo – a udělali jsme takový předvýběr.

Ale co vy sám byste ve filmu chtěl mít?

Všechno to, aby se obraz o mně co nejvíce blížil skutečnosti. Nechtěl jsem žádný idealizovaněj obrázek. Dokonce Jitka měla takový docela střelený nápady, třeba s tou planetkou, kdy vedu rozhovor se slepicí. Nejdřív jsem byl trochu zaskočenej, ale pak jsem se nadchnul, protože jsem si říkal, že trocha absurdity nevádí, a naopak je dobře, když to nebude úplně seriózní. Za sebe bych byl samozřejmě rád, aby tam byla muzika. Protože to je podstata mého celoživotního konání. Jsou tam i části koncertů, který se našly. Chtěl bych tam písničky, které jsou fajn, a ani to nemusejí být ty nejslavnější. I když samozřejmě takový ty takzvaný hity tam budou taky. Pak tam bude spousta povídání a některý hraný situace z mého života, takže snad to bude pro diváky dostatečně pestrý a cáklý.

A když jste viděl hrubý stříh filmu, našel jste tam své představy?

Hrubý sestříh jsem viděl, ale neprozradím! Jen snad to, že jsme se u toho dost nasmáli.

Jaké pro vás bylo samotné natáčení?

Naštěstí jsem byl v rozpoložení, že mě to moc nezatěžovalo, dokonce na mě byli tak hodní, že mě vozili autem. Sympatický setkání jsme prožili na Kleti, kde jsme si povídali o té mé planetce Mišík.

A jaký je to vlastně pocit mít vlastní planetku?

Trochu zvláštní. Někde ve vesmíru lítá kus šutru, co má průměr asi čtyři kilometry, a z našeho pozemského pohledu nese vaše jméno.

Na tu planetku, tedy její model vytvořený v ateliérech České televize, zasadila režisérka onu část filmu, ve které vzpomínáte a komentujete události svého života...

Myslím, že to byl od Jitky úžasný nápad, a od architekta Petra Pištěka a všech, co se ne tom podíleli, skvělá práce. Bezvadný taky bylo, že na té planetce je lednice se spoustou piva a moudrá slepice, která s pochopením naslouchá, co tam povídám na různá témata, a všechno z dále osvětluje Jupiter. Je to vlastně můj první herecký part, i když hraju sám sebe.

Bylo pro vás těžké takhle vyprávět přímo na kameru?

Pro mě jo. Nevadí mi třeba povídat si s někým v hospodě, ale jakmile na vás mířej kamery, najednou se myšlenky někam rozbíhají a nejsou jaksi ucelené. Je to prostě jiná disciplína než ta muzikantská.

Zvažoval jste i to, co do filmu nedat?

Otázka nebyla co nedat, ale co vybrat. I když jsme prohlédli některá domácí videa, uvidí se, co se do filmu nakonec vlastně vejde.

Shodli jste se s režisérkou na tom, kdo by měl ve filmu vystupovat z vašich kolegů a přátel?

Myslím, že jsme nikdy nebyli v zásadním rozporu. Jitka se velmi dobře připravila, a když napsala scénář, už jsme dělali jen dílčí změny a upravovali nepřesnosti. Je tam pojednaná i ta peripetie mého života o mém tatínkovi. Byl to americký důstojník, se kterým moje maminka prožila takovou love story, a já jsem celý život žil v domnění, že padl v Koreji. A díky tomuto filmu jsme došli k takovému úžasnému zjištění, že je vlastně všechno jinak...

Do Ameriky se kvůli hledání svého dědečka vydal i váš syn Adam...

On tam jezdí teď často na různé castingy a herecké kurzy, i aby si zlepšil angličtinu, kterou už mluví docela plynne a dokonce bez akcentu.

S Adamem jste se sešel i před kamerou tohoto dokumentu. Objevil jste při společné práci nějakou jeho stránku, kterou jste třeba neznal?

Ne, vůbec ne. My jsme v takovém dobrém vztahu a otevřeně si o všem povídáme, že se o něm asi nemůžu dozvědět nic, co bych neznal a nevěděl.

A co říká na skutečnost, že o vás vznikl film, vaše ostatní rodina?

Všichni z mé blízké rodiny dostali své malé role. Vystupuje tam kromě Adama také moje manželka Eva, dcera Bára a je tam zapojený i můj nejstarší syn z prvního manželství Maťo. Všichni jsou zvyklí, že se kolem mě a koncertů občas něco děje. Ale nikdy to nebyla nějaká převratná sláva. Za bolševika jsme byli pod kategorií "menšinový žánr". A já se tak cítím vlastně dodneška. Taková bluesovo-folková muzika. Jsme pop, ale ne ten v hlavním proudu. Ale my si to užíváme, prostředí stejně naladěných diváků, bývá jich na koncertech tak dvě stě, tři sta. Jako mladý rocker jsem

si lebedil, když jsem si četl životopisy různých bluesmenů a bavilo mě, jak hrajou po klubech a putykách, a já si říkal, jak by bylo úžasný, kdybych mohl tak elegantně zestárnout hraním po hospodách. No a ono se mi to víceméně zaplaťpánbůh daří.

Myslíte, že jste dobře odhadl, ze kterých vašich písniček se stanou hity a přežijí v čase?

My jsme to nikdy takhle neměli – že chceme mít hit. Dneska je to úplně zásadní věc, aby skupina měla hit. Dělali jsme písničky, aby nás to bavilo, a já měl na mysli vždycky nějaké vyprávění, bavily mě poetičtější texty, které nesou i sdělení. Zhudebňoval jsem si proto i nějaké básně. Byl jsem iniciován sdružením Šafrán, což byl Vláďa Merta, Jarda Hutka, měl jsem rád Vlastu Třešňáka, Dášu Voňkovou a spol., prostě tenhle okruh folkařů. Což jsem přenesl i do své kapely ETC, a i když se v ní vystřídala spousta hudebníků, většinou jsme v tomhle souzněli. Že text písničky nejsou jen slova do rytmu. Trochu se tomu přizpůsoboval i můj styl zpěvu, který je tak trochu vyprávěcí.

Taky o vás mluví jako o rockerovi s duší básníka...

Jo, jo, to by mohlo bejt ono!

Takže když jste udělali nějakou písničku, opravdu jste nepoznal, že jste právě stvořili hit.

No musím přiznat, že nepoznal. Snad jen v případě *Variace na renesanční téma* jsem měl pocit, že se to povedlo, to je tak silnej text a snad i melodie s aranží, na které se podílel Honza Hrubý. Tehdy jsme měli pocit, že je to silná písnička. Protože jsme ji poprvé zahráli na koncertě v Lucerně – to bylo nějaký pětasedmdesátý rok, ještě než jsme Variaci nahráli na desku, posluchači zařvali. V našem bigbítovém programu jsme najednou zahráli akustickou písničku a bylo hned jasné, že posluchače chytla. Ale třeba mě nikdy nenapadlo, že bude hit z písničky *Stříhali dohola malého chlapečka*. Ta se ale zase trefila přesně do doby, kdy se odváděli kluci na vojnu a my byli ty máničky... Ale nenapadlo mě, že to úspěšně přežije až do dneška.

A které z těch desítek písniček, co jste za kariéru zazpíval, máte osobně nejradši?

Já to mám trochu posunutý. My základ našeho repertoáru hrajeme standardy, ale pojmám celej koncert jako disciplínu, to znamená, že naše kapela má tu dobrou vlastnost, že vždycky hrajeme s plným nasazením. I když jsme stárnoucí muzikanti, snažíme se dát do všeho maximum. Ne že bychom u toho hopsali a dělali show, ale muzikantsky do toho jdeme s plným nasazením. A my muzikanti, stejně jako herci v divadle, máme tu výhodu, že nás lidi odmění hned potleskem. Takže se vám bezprostředně po vystoupení dostane hřejivé odměny. Což když se zadaří, je skvělý pocit a taky hlavní motor toho, že člověk na to jeviště pořád leze. I když mi někdy není úplně nejlíp. A pak už tam nehraje takovou roli, jestli je to ta nebo ona písnička.

A pořád vás to baví jezdit po republice na koncerty?

Já bych to nenazval, že mě to baví. Ale nechce se mi přijít o tenhle svět. Někdy třeba, když jedeme do takové Ostravy, Vsetína nebo Bratislavy, přiznávám, že nejsem nadšenej, když lezu ráno do auta. Pak cestu nějak přežiju a samotný koncert dobrý, posluchači vás nabudí, pak si dáme pár panáků, je veselo, rádi se vidíme, a zase čeká martýrium cesty zpátky. Bez toho to ale nejde.

A vidíte nějaký rozdíl mezi publikem třeba v Ostravě a v Praze?

Ani ne. Víte, my máme tu výhodu, že na nás, kapelu ETC, chodí jen ti, kdo nás znají a přijít chtějí.

Na film už netrpělivě čekají vaši fanoušci, a bude jich asi dost, vždyť stovky jich během pár týdnů finančně podpořily postprodukci filmu na hithitu.

To mně fakt mile překvapilo.

A myslíte, že se v tom filmu vaši fanoušci o vás dozvědí něco víc, než jak vás a vaši muziku znají?

Asi ti, kteří mě sledují celý život, tedy mí vrstevníci, tam nic moc nového nenajdou. Ale teenageři a posluchači ve věku našich dětí, tedy kolem čtyřicítky, kteří hlavně chodí na naše koncerty, se mohou dozvědět leccos, co nevědí.

Říkáte tedy, že vaše dnešní publikum netvoří převážně vaše generace?

My jsme jako ETC přece jen soubor, který jezdí víc kluby a hospody a tenhle druh sálů, než velké koncerty. Já někdy jezdím i trio. A tam překvapivě hodně chodí mladý lidi, tak si člověk říká, že by ještě mohl vydržet. Protože je to pro mě zábavný. Občas v létě taky hrajeme velký festivaly a i tam máme plno.

A čím si vysvětlujete, že vaše generace už na koncerty moc nechodí?

Já se vždycky před vystoupením ptám, kolik je tam důchodců. A většinou odpověď je, že moc "šediváků", jak jim říkáme, v publiku není. Asi mají jiný starosti, nebo už je to taky nemusí bavit. My jsme přece jen trochu bigbít. A oni už to všechno slyšeli tolikrát!

ADAM MIŠÍK (herec, zpěvák, hudebník, syn Vladimíra Mišíka)

Mladší syn Vladimíra Mišíka Adam (nar. 1997) se už od dětství věnuje herectví, kromě filmů si zahrál v několika seriálech, od roku 2010 hrál na kytaru a zpíval v rockové skupině The Colorblinds, v roce 2013 se vydal na sólovou dráhu. V témže roce vydal první singl *Tvoje světy* a vznikl i úspěšný stejnojmenný videoklip. V anketě Český slavík Mattoni 2013 se stal objevem roku. V Hudebních cenách Óčka 2013 se stal objevem roku a na cenách Evropy 2 také. V roce 2014 vydal svůj druhý videoklip *Já nechci víc*. V červnu 2014 vydal své debutové album *Parfém*. S úspěchem se v roce 2015 zúčastnil soutěžní show *Tvoje tvář má známý hlas*.

Filmografie: (výběr) Ani ve snu! (2016), Muzikál aneb Cesty ke štěstí (2016), Andílek na nervy (2015), Reportérka (2015 – TV seriál), MY 2 (2014), Život je p(l)es (2012 – TV seriál), Borgia (2011 – TV seriál), Čapkovy kapsy (2011 – TV seriál), Cesty domů (2010 – TV seriál), Cukrárna (2010 – TV seriál), Fredy a Zlatovláska (2008 – TV film), Nebe a Vincek (2008 – TV film), Rudý baron (2008), Soukromé pasti (2008, TV seriál), Taková normální rodinka (2008), U mě dobrý (2008), Kráska v nesházích (2008), Zdivočelá země (1997 – TV seriál)

ROZHOVOR: ADAM MIŠÍK

S jakými pocity jste přijal skutečnost, že se bude točit o vašem otci film?

Myslím, že si to zaslouží. Bude mu sedmdesát a to je docela zásadní věk. Asi už se hodilo, aby o něm někdo něco pořádného natočil.

Vy se v průběhu filmu vydáváte do Ameriky hledat rodinné kořeny. Jaké to bylo?

Už dříve se vědělo, že tátův otec pochází ze Států, ale právě díky tomuto dokumentu a pomoci odborníků a České televize se podařilo dohledat přesné kontakty. Byl to takovej malej zázrak, rodinná mystérie.

A jak vypadá vaše americká kariéra?

Většinou obcházím různé castingy, věnuju se muzice a hledám producenty pro budoucí hudební projekty.

A co jazyková škola?

To ani ne, s dobrým jazykem už tam musíte přijet. I když jasně – člověk se pořád musí zlepšovat, rozvíjet sofistikovanější slovní zásobu, ale to by mi neuškodilo ani v češtině.

Váš otec je především skvělý hudebník. Sám se taky muzice věnujete, ale jste ve svých dvaceti úplně jiná generace. Co je vám z té jeho nejbližší?

Myslím, že tátova muzika je hodně nadčasová a svědčí o tom i to, že na jejich koncerty chodí spousta opravdu mladých lidí. Pokud za ty ze své generace můžu mluvit, myslím, že právě dorůstá skupiny mladých lidí, které zajímá, jak se tady žilo a co se tady dělo, kteří se o moderní nedávnou historii zajímají. Což je, myslím, dobrý. Takže je tu spousta i mých vrstevníků, kteří tátu znaj, a jeho hudba je zajímá víc, než to, co se v muzice děje dneska.

Povídali jste si s tátou hodně o tom, jak to bylo za jeho mládí?

Určitě. Už i proto, že nikdo neví, kam to všechno spěje, a otázka svobody je pro mě aktuální. Někdy mi připadalo, že svět, ve kterém táta žil a o kterém vyprávěl, byl jako z nějaké začarované knížky. Nechce se mi ani věřit, že to bylo jen pár let před tím, než jsem se narodil. Je to pro mě hodně absurdní, nepředstavitelný, jako nějaký temnej film. Já už jsem se narodil do svobodný doby, tak to asi nemůžu úplně pochopit. Ale zároveň mě to zajímá, protože všechno se může rychle změnit k horšímu. Ta story o nedávný minulosti je pro nás mladý hodně důležitá.

Jakými slovy byste pozval diváky na film *Nechte zpívat Mišíka*?

Myslím si, že ten film je hlavně pro lidi, kteří mají tátu celoživotně rádi. Připomenout si a oslavit jeho kariéru a neuvěřitelný život. A taky se podívat trochu do zákulisí téhle branže, což už je, myslím, součástí naší historie.

Vy sám se cítíte hlavně jako herec, nebo muzikant?

Tohle nedovedu říct a hlavně myslím, že ani nemám potřebu se nějak přesně definovat. Jestli jsem víc jedno než druhý. Myslím totiž, že dneska je doba taková, že člověk musí obsáhnout co nejvíc složek, to jsem se vlastně naučil v Americe. Člověk prostě v téhle branži musí být připravený na všechno.

Děláte muziku, hrál jste v seriálech, natočil jste nedávno hudebně-taneční film *Muzikál aneb Cesty ke štěstí*, zazářil jste v náročné soutěžní show *Tvoje tvář má známý hlas*. Co byste si teď rád vyzkoušel?

Rád bych venku natočil nějaký indie film. To by mě zajímalo. Mrzí mě, že jsme malá země a není tu moc diváků pro nezávislé domácí filmy. Tak by bylo skvělé dělat něco alternativnějšího pro evropský trh, kde by se našlo přece jen větší publikum. Když jsem

v L.A., chodím často do kina na ty nezávislejší filmy. Konkurence je tam vysoká a laťka hrozně vysoká. To mě baví.

VIKTOR SCHWARCZ (producent, Cineart TV Prague)

Cineart TV Prague je soukromá česká firma specializující se na produkci hraných filmů. Byla založena v roce 1991. Producent Viktor Schwarcz pracoval v různých produkčních funkcích ve Filmovém studiu Barrandov více než 20 let. Spolupracoval na více než 90 hraných filmech, seriálech a zahraničních zakázkách. Jako vedoucí produkce zde dokončil 15 celovečerních filmů a 2 seriály.

Jako producent realizoval nebo dokončuje ve své společnosti Cineart TV Prague filmy:

Pasti, pasti, pastičky (1998 - rež. V. Chytilová)

Zpráva putování studentů Petra a Jakuba (2000 – rež. D. Vihanová)

Vyhnání z ráje (2001 - rež. V. Chytilová)

Divoké včely (2001 - rež. B. Sláma) – debut

Vaterland-lovecký deník (2003 – rež. D. Jařab) – debut

Pusinky (2006 - rež. K. Babinská) – debut

Lištičky (2009 - rež. M. Fornay) – debut

Stínu neutečeš (2009 - rež. L. Kny) – debut

Zemský ráj to napohled (2009 - rež. I. Pavlásková).

HLAVA - RUCE - SRDCE (2010 – režie David Jařab)

Poupata (2011 – režie Zdeněk Jiráský) – debut – Český lev za nejlepší film

Můj pes Killer (2013 – režie Mira Fornay)

Rozkoš (2013 – režie Jitka Rudolfová)

Laputa (2015 – režie Jakub Šmíd) – debut

Fotograf (2015 - režie Irena Pavlásková)

Zloději zelených koní (2016 – režie Dan Włodarczyk)

Nechte zpívat Mišíka (2017 - dokument/hraný – režie Jitka Němcová)

Na krátko (2017 – režie Jakub Šmíd)

DIVIŠ MAREK (kamera)

Jeden z našich nejuznávanějších kameramanů své generace (nar. 1964). FAMU absolvoval filmem Akáty bílé (1996).

Filmografie (výběr): Mrtvej brouk (1998), Divoké včely (2001), Městečko (2003), Nuda v Brně (2003), Sentiment (2003), Hrubeš a Mareš jsou kamarádi do deště (2005), Štěstí (2005), ...a bude hůř (2007), Venkovský učitel (2008), Kuličky (2008), Stínu neutečeš (2009), Jarmareční bouda (2009), Zemský ráj to napohled (2009), Čtyři slunce (2012), Jsem slavná tak akorát (2013), Jak jsme hráli čáru (2014), Takovej barevnej vocas letící komety (2015), Bába z ledu (2016)

Je nositelem Českého lva za nejlepší kameru za film Štěstí a nominaci na tuto cenu má za film ...a bude hůř.

PETR PIŠTĚK (architekt)

(nar. 1953)

Spolupráce na filmech (před rokem 1989): od roku 1974 zaměstnán ve filmovém studiu Barrandov jako asistent architekta, spolupráce s architekty: Bohumil Pokorný, Jindřich Goetz, Miloš Červinka, Jindřich Labský a další. Výběr: (Sarajevský atentát –

1975), Boris Godunov 1986, Chobotnice z druhého patra 1986), Cirkus Humberto 1988 ad.

Práce architekta na filmech (po roce 1989), výběr: Divoké včely (2001), Sentiment (2003), Skřítek (2005), Štěstí (2005), A bude hůř (2006), Hezké chvílky bez záruky (2006). Proč bychom se netopili (2006), Venkovský učitel (2007), Zemský ráj to napohled (2009), Tajemství staré bambitky (2011), Jsem slavná tak akorát (2013), Fotograf (2014), Místa (2014), Zloději zelených koní (2016)

BORIS MACHYTKA (střih)

Nar. 1963. Filmový a televizní střiháč, člen České filmové a televizní akademie. V letech 1986 – 1990 vystudoval FAMU, katedra střihové skladby, absolventský film Vojtěch, řečený sirotek.

Filmografie hraná celovečerní tvorba (výběr): Vojtěch, řečený sirotek (1989), Žiletky (1994), Mirek n'est pas parti (1994) /zahraněční/, Už (1995), Král Ubu (1996), Početí mého mladšího bratra (1999), Kytice (2000), Oběti a vrazi (2000), Musím tě svést (2002), Bolero (2004), Doblba (2005), A trip to Karabakh (2005) /zahraněční/, Anglické jahody (2008), Zejtra napořád (2014), Andílek na nervy (2015), Pohádky pro Emu (2016)

Dokumentární celovečerní kinofilmy: Sama proti času (2013), Život podle Václava Havla (2014), Nechte zpívat Mišíka (2017)

Televizní tvorba – hraná i dokumentární (výběr): Ano, Masaryk“ (1997), Dvořák v Americe (1998), Den, kdy nevyšlo slunce (2001), Nepodepsaný knoflík (2002), Můj otec a ostatní muži (2002), Moje Praha (2002), Když chcípne pes (2003), Elmar Klos – život bez scénáře“ (2003), Ruth to vidí jinak (2004), Návrat zbloudilého pastýře (2004), Škodná (2007), Rytmus v patách (2009)

TV seriály hrané: Bazén (2005), Rodinná pouta a Velmi křehké vztahy (2006 – 2009), Kriminálka Plzeň (2015), Trapný padesátky (2017)

Komerční tvorba: Např. videoklipy předních českých interpretů (např.: K. Gott, L. Bílá, I. Csáková, D. Bárta, skupin: Lucie, J.A.R., Tři sestry aj.)

Pedagogická práce: 1994 – 2002 ext. pedagog katedry střihové skladby FAMU

Ocenění: nominace na Českého lva v kategorii nejlepší střih: r. 1996 za film Král Ubu a v r. 2000 za film Kytice

PETR KOLÍNSKÝ (kostýmní návrhář)

Filmografie (výběr): Jseš mrtvej, tak nebreč (2010), Dobrá čtvrť (2005 – seriál), Místo nahoře (2004 – seriál), Probuzená skála (2004), Únos domů (2002), Na zámku (2000), Případy detektivní kanceláře Ostrozrak (2000), Lotrando a Zubejda (1997), Uctívá poklona, pane Kohn (1994 – miniseriál), Šípková Ruženka (1990), Anděl svádí ďábla (1988), Kopytem sem, kopytem tam (1988), Sedm hladových (1988), Proč? (1987)

LUKÁŠ MOUDRÝ (zvukový mistr)

Narozen 1977, zakladatel zvukových studií STUDIO BEEP a SPOON VFX

Filmografie (výběr): Život na hřbitově (1997, dokument), Nová planeta (1998, dokument), Nebát se a nakrást (1999), Na cestě (2000, dokument), Touha tančit (2001, dokument), Ztracení (2001), Obce B. (2002, dokument), Krysař (2003), Bolero (2004), Profil (2004, dokument), Sklapni a zastřel mě (2005), Indián a sestřička (2006),

Poslední plavky (2007), Bobule, (2008), Daleko do Naschvillu (2008, TV drama), Česká RAPublika (2008, dokument), Sněženky a machři po 25 letech (2008), 2Bobule (2009), Aussig (2010), Dům (2011), Soukromý Vesmír (2012, dokument), Váňa (2012, dokument), Libánky (2013), Klauni (2014), Fenomén Šmejdi (2013, dokument), André Villers - Lifetime in images (2014, dokument), Raluka (2014), Siska De Luxe (2015), Cinema mon Amour (2015, dokument), Modré stíny (2015 - seriál), Rudý kapitán (2016), Zloději zelených koní (2016), Svět pod hlavou (2016-2017 - seriál)

ONDŘEJ BEZR (hudební konzultant)

Ondřej Bezr (nar. 1968 v Praze) v letech 1988 – 1992 studoval Filozofickou fakultu UK, obor bohemistika – historie, v letech 1987 - 1988 pracoval jako knihovník v Městské knihovně v Praze, v letech 1989 – 1990 jako redaktor časopisu Rock Revue, externí přispěvatel časopisu Melodie a Tvorba, v roce 1991 působil jako externí přispěvatel časopisu Rock & Pop, v letech 1992 – 2002 byl redaktorem časopisu Rock & Pop. V letech 2003 – 2005 působil coby redaktor časopisu Mladý svět a moderátor a autor pořadu Blues Bar na internetovém Rádiu Akropolis. Později působil jako redaktor kulturní rubriky zpravodajského serveru iDNES.cz, šéfredaktor kulturního magazínu UNI, šéfredaktor internetového hudebního časopisu CROSSROADS, autor a moderátor pořadu Blues Bar na internetovém Rádiu Dixie a od roku 2015 je autorem a moderátorem pořadu Odpolední čajovna na ČRo-Vltava.

Bibliografie:

Beaty, bigbeaty, breakbeaty (Maťa/Dharmagaia 1998 – člen autorského kolektivu)
Vladimír Mišík – Letní rozhovor s Ondřejem Bezrem (Petrov 1999)
Celý to mám v mlze – rozhovor s Markem Brodským (Maťa 2003)
Pětadvacet – Rozhovory s českými muzikanty (Petrov 2004)
Vladimír Mišík – Letní rozhovor s Ondřejem Bezrem/Sklízím, co jsem zasel (2. rozšířené vydání, NC Publishing 2007)
To je hezký, ne? – Rozhovor s Vlastimilem Třešňákem (Galén 2007)
...a to je blues – Antologie textů blues a o blues (Veduta 2010 – s Michalem Šandou)

KOPRODUCENT: ČESKÁ TELEVIZE

VĚRA KRINCVAJOVÁ (kreativní producentka, dramaturgyně)

Celým svým profesním životem je spjata s novinářskou (reportérka, publicistka) a televizní tvorbou. V letech 1990 – 1992 působila jako válečná reportérka pro Studentské listy, Respekt, Reflex (bývalá Jugoslávie, Pobaltí, bývalý SSSR). V letech 1993 – 2003 pracovala jako televizní reportérka (Česká televize, CNN World Report, TV Nova Na vlastní oči). V letech 2004 – 2009 působila jako dramaturgyně a režisérka publicistických a dokumentárních pořadů ČT, kreativní producentka TV Nova. Od roku 2010 pracuje jako dramaturgyně na volné noze v oblasti dokumentární filmové tvorby a cyklů v ČT a od roku 2015 pracuje jako dramaturgyně dokumentů pro Filmové centrum ČT.

Z dramaturgické explikace Věry Krincvajové k filmu Nechte zpívat Mišíka

Vynikající muzikant, rocker s duší jemného básníka Vladimír Mišík představuje osud, do kterého se velmi konkrétně promítl bouřlivá historie naší země od konce II. světové války po současnost, a to se všemi možnými paradoxy i absurditami.

Zároveň jde o příběh člověka, který si vždy stál za svým, nenechal se zkorumpovat mocí, komercí ani metály. Poznal strach, který naháněla StB – nejen svým obětím, ale i těm, které pod přísliby či pohrůzkami lovila pro spolupráci. Zjistil, jak snadno se lze stát nepohodlným v nesvobodném režimu jen vlastním svobodným projevem.

Režisérka Jitka Němcová chce ve svém celovečerním dokumentárním filmu představit nejen životní příběh Vladimíra Mišíka, ale i velmi zblízka způsob, jakým přemýšlí. Jeho poctivost, s jakou analyzuje všemožná hlediska před klíčovými rozhodnutími, přičemž to čistě osobní je vždy jen jedním z mnoha. Při dělení se o své vzpomínky přitom Vladimír působí obyčejně lidsky a rád si všimá humorných souvislostí. Jeho vyprávění vtahuje do mimořádně příjemného světa, navíc plného hudby a písní, které zase evokují osobní vzpomínky u posluchačů.

Životní příběh Vladimíra Mišíka je vyprávěn kombinovaně prostřednictvím režisérčina zpovídání hlavního protagonisty, jeho písní, dobových i osobních archivů a dohrávaných scén k podtržení vyprávění o minulosti, ale také v současnosti natáčených rozhovorů a situací v rodině či mezi blízkými spolupracovníky. Střídání fiktivního prostoru na planetce s realitou na planetě Zemi pomůže film rytmizovat i pointovat.

Nedílnou linkou filmu je hudba, písně a skladby přitom jsou součástí vyprávění a posouvání děje.

Součástí Vladimírova příběhu je i téma nepoznaného otce, amerického vojáka, po němž mu zbyly jen matčiny vzpomínky a dvě fotografie. Snaha dozvědět se o otci něco bližšího dosud nevedla k žádným výsledkům. Vladimírův syn Adam by ale přece jen rád zkusil rozjet vlastní pátrání. Ve filmu ho při tomto jeho úsilí nebudeme sledovat, samo pátrání není ani vedlejší příběhovou linkou filmu. Rádi bychom však prostřednictvím Adama přinesli případně nové informace, po kterých Vladimír Mišík celý život marně prahnul. Adam totiž prostuduje dnes již přístupné vojenské archivy, k nimž se jeho otec nikdy nedostal. Do pátrání podle fotografie s viditelným označením uniformy, kousku letadla a zbraní jsou zapojeni také vojenští historici u nás i v USA.

I s ohledem na zdravotní stav Vladimíra Mišíka se jeho hlavní vyprávění odehrává ve studiu, v kulisách planetky Mišík, jak byla jedna malá objevená planetka skutečně pojmenována. Planetka působí jako z pohádky o malém princí. Je „zabydlená“, vybavená ledničkou, televizí a několika dalšími potřebnými dobovými předměty, skrz které se stříhem anebo pomocí triků přesouváme do času, o kterém Vladimír vypráví, do archivů anebo do aktuálního reálného světa.

CINEMART (distributor filmu)

CinemArt a.s. je největší filmová distribuční společnost v České republice zastupující tři ze šesti nejsilnějších hollywoodských studií: Twentieth Century Fox, Universal a Paramount Pictures.

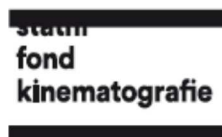
Každoročně CinemArt uvádí do českých a slovenských kin přes padesát titulů – od filmových blockbusterů jako *Jurský svět*, *Mimoni*, *50 odstínů šedi*, *Everest*, *Marťan*, *Deadpool* a *Warcraft: První střet*, po diváky a kritikou oceňované filmy, jako například *Birdman*, *Teorie všeho* či *Revenant*. Vedle filmů amerických studií přináší CinemArt divákům také filmy evropské produkce, mezi které se řadí například úspěšná německá komedie *Faků pane učitelí* a její pokračování, francouzská komedie *Co jsme komu udělali?*, drama *Kolonie* nebo satiru *Už je tady zas*. CinemArt je také respektovaným

distributorem českých filmů, partnerem uznávaných filmových producentů i začínajících filmařů, jako například v případě nekonvenčního filmového debutu *Hany*. Kromě filmové distribuce se CinemArt věnuje i koprodukcí vybraných českých titulů. Prvním koprodukčním titulem CinemArtu byl oscarový snímek Jana Svěráka *Kolja*. Dále následoval divácky úspěšný film Davida Ondříčka *Samotáři*. Od roku 2004 CinemArt dlouhodobě spolupracoval s významným českým producentem Čestmírem Kopeckým a koprodukoval s ním filmy jako například *25 ze šedesátých aneb Československá nová vlna* režiséra Martina Šulíka. V roli producenta se CinemArt představil u animovaného rodinného filmu *Čtyřlístek ve službách krále* režiséra Michala Žabky a v současné době se podílí na vývoji několika nových českých filmových projektů.

Výběr z české produkce: dramata *Rozkoš* (2013, režie Jitka Rudolfová) a *Andělé všedního dne* (2014, režie Alice Nellis), tragikomedie *Jak jsme hráli čáru* (2014, režie Juraj Nvota), dokumentární film *Cesta vzhůru* (2015, režie David Čálek). V letošním roce: životopisné drama *Lída Baarová* (2016, režie Filip Renč), drama *Rodinný film* (2015, režie Olmo Omerzu), komedie *Teorie tygra* (2016, režie Radek Bajgar), pohádka *Řachanda* (2016, režie Marta Ferencová), romance *Ani ve snu!* (2016, režie Petr Oukropec), drama *Zloději zelených koní* (2016, Dan Włodarczyk), romantická komedie *Bezva ženská na krku* (2016, Tomáš Hofmann).

Koproducenti

Distributor

Partneři

Mediaální partneři

